

[Westh]

hvilket sparer landbrugerhvervet for lønudgifter på mellem 400 mill. kr. og 500 mill. kr.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har siddet og fået fornemmelsen af, at det er nok nødvendigt at sprede en lille smule klarhed omkring dette her, for nu er det, som om de partier, der har optrådt som forligspartier i denne forbindelse og i december i nogle forbindelser, skulle have noget som helst at gøre med den særskat, som de fra denne talerstol talte imod og sloges imod med næb og kløer.

Hvad var grunden til, at vi fik den særskat i december? Hvorfor blev den mulig? Den blev mulig, fordi man overlod til regeringen at søge flertal fra sag til sag. I denne sag var det muligt for regeringen at hente et flertal, naturligvis, hos venstrefløjens og de andre, hvor man kan hente støtte i sådan nogle sager. Derfor kom særskatten. Kristeligt folkeparti stemte klart imod. Centrum-demokraterne stemte klart imod. Men hvad kan man gøre med 11 mandater? Hvor var de andre mandater, der kunne have forhindret det ved forhandling? Hvor var de henne?

Når der nu pludselig kommer et forslag her i 1980, midt på året, om at ophæve særskatten, hvad er det så udtryk for? Ja, det kan da godt være, at der er nogle, der kan more sig over den slags, fordi de er nye herinde. Men vi andre, der har set på og sågar deltaget i gensidigt partipolitisk drilleri, hvor tit har vi ikke sammen med konservative fremsat forslag for at drille venstre, der var bundet af et forlig, eller omvendt sammen med venstre fremsat forslag for at drille de konservative, der var bundet af et forlig? Den slags er da meget sjovt, men der er ingen, der skal bilde mig ind – jeg kender også lidt til landmænd – at der er én landmand med respekt for sig selv, der lægger nogen som helst vægt på den slags politisk pjat.

Det hjælper ikke meget med 150 mill. kr., det ved jeg godt. Jeg er meget, meget langt enig med hr. Niels Anker Kofoed og hr. Tang Sørensen i deres bedømmelse af dansk landbrugs vilkår. Derom skal der slet ikke være nogen tvivl. Jeg fatter ikke, at nogen herinde kan drømme om at bringe Danmark ud af EF netop i den forbindelse. Det er mig helt ufatteligt, for det er jo rigtigt, som hr.

Niels Anker Kofoed fremhævede det, at uden deltagelse i EF var dansk landbrug vel tilbage i den situation, vi husker fra for 10 år siden, hvor selv vi, der har en eller anden ulykkelig kærlighed til landbruget, følte: det er forbi, det går ikke mere, det uddør, den nye generation vil ikke.

Ingen af landbrugets repræsentanter skal være i tvivl om, at der herinde er stærk sympati for landbruget og også for at yde noget. Men de politiske forhold, sådan som vælgerne stemmer, ligger altså ikke sådan, at der er megen forståelse for landbruget, det skal man bare være klar over. Så gælder det om at hive stumperne hjem dér, hvor der er noget at hente. Guderne skal vide, at det er småt, men der er altså noget at hente, og det er derfor, vi stemmer for.

Hr. Niels Anker Kofoed – for hvem jeg i øvrigt har stor sympati – står her og spiller overrasket over, at partierne, når der er truffet aftale om et forlig, der gælder for 1980 og 1981, er forpligtede til ikke at stemme for at betale noget skat tilbage eller stryge noget skat. Hr. Niels Anker Kofoed må gerne lade, som om han er overrasket over det, og måske kan han få en eller anden til at tro det et sted ude i landets fjerneste forsamlingshus, men han får ikke én eneste til at tro på sådan noget herinde, for her ved vi jo alle sammen, at man ikke går imod et indgået forlig. Jeg tror nok, der nogle gange er stemt imod centrum-demokraternes forslag om at afskaffe grundskatterne ude i kommunerne. For der sidder jo adskillige venstreborgmestre, som var på den ad hekkenfeldt til, hvis de ikke havde grundskatterne at bygge på. Jeg ved ikke af, at vi nogen sinde har fået støtte til det forslag, men vi har fremsat det 6 gange, og det vil sige hvert år, vi har været her. Det er da klart, fordi man er forpligtet til anden side, og det er en hæderlig sag; det er bare uhæderligt at fremstille det, som om man selv er engle og de andre er nogle djævlene. Man kan lige så godt lade være med det, for der er ingen mennesker ude i landet, der tror på sådan noget; journalisterne gider ikke engang skrive det mere, og Danmarks Radio gider ikke bringe det mere, og det skal de ikke have utak for.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):